
Vocabulari Català Alemany De L Any 1502 Katalanis

Vocabulari català-alemany de l'any 1502

Pere Barnils

Vocabulari de la llengua catalana medieval de Lluís Faraudo de Saint-Germain : una selecció

Història lingüística dels nostres peixos

Bibliografia de les impressions Lul·lianes

L'arquitectura romana a Catalunya

Bibliografia de les impressions lul·lianes / Elies Rogent i Estanislau Duran; amb un proemi, addicions i índex de Ramon d'Alòs-Moner

Obres gramaticals, II

Jornades sobre el Cisma d'Occident a Catalunya, les Illes i el País Valencià

Vocabulari català-alemany de l'any 1502. Edició facsímil segons l'únic exemplar conegut, acompanyada de la transcripció, d'un estudi preliminar i de registres alfabètics per Pere Barnils. [The authorship here attributed to J. Rosenbach].

Preceptiva poètica

Bibliografia de les impressions lul·lianes

Flora de Catalunya / per Joan Cadevall i Diars; amb la col·laboració d'Àngel Sallent i Gotés; [amb la col·laboració del Dr. Pius Font i Quer a partir del vol. IV, fascicle III]

Dictionary Catalog of the University Library, 1919-1962

El Lèxic alguerès de l'agricultura i la ramaderia entre els segles XVII i XVIII

Bolletí del diccionari de la llengua catalana

El Carxe

Diccionari alemany-català

Bolletí del diccionari de la llengua catalana

La Neologia lèxica catalana

Cap a on va la sociolingüística?

Gramàtica catalana / Pau Cardellach i Busquets

La Lingüística romànica al segle XX

Gramàtica catalana

Butlletí de dialectologia catalana

Diccionari català-alemany

Manual de catalanística

Llenguatge

Presentació de l'edició facsímil del Vocabulari català-alemany

English Dictionaries, 800-1700

Antoni M. Badia i Margarit : rellevància acadèmica, inquietud científica i servei a la llengua : commemoració del centenari del seu naixement

Joaquim Mallafrè, traductor i lingüista

Vocabulari català-alemany de l'any 1502

Vocabulari català-alemany de l'any 1502

Boletín de dialectología española
Vocabulari català-alemany de l'any 1502
Fabra, encara :
Documents per l'història de la cultura catalana mig eval
Vocabulari Català-Alemany de l'any 1502
Gramàtica i lexicografia catalanes: síntesi històrica

*Vocabulari
Catala
Alemany De L
Any 1502
Katalanis*

*Downloaded
from
qr.bonide.com
by guest*

RILEY DASHAWN

*Vocabulari català-alemany
de l'any 1502*

Enciclopedia Catalana, S.A
El lèxic és el motor de la llengua, aquella part de la maquinària lingüística que mou el conjunt. En moviment constant, el lèxic va canviant, deixant de banda paraules que en moments anteriors havien estat necessàries i freqüents, i incorporant-ne d'altres. No totes les paraules noves que arriben a la llengua s'estabilitzaran en l'ús, això dependrà dels parlants i de les institucions, però en qualsevol cas seran, durant un temps, neologismes. En la primera part d'aquest volum, s'hi presenten les innovacions lèxiques del català estudiades segons el tipus de formació i s'hi fan reflexions sobre aspectes tan diversos com el grau d'estabilització i de novetat, les

característiques pragmàtiques i semàntiques o el nivell d'autonomia d'aquestes unitats respecte d'altres llengües. En la segona part, s'hi fa constar un recull de prop de set-centes unitats, exemplificades amb contextos que provenen principalment dels diaris Ara, La Vanguardia, El Periódico de Catalunya i l'Avui.

Pere Barnils Institut d'Estudis Catalans
Actualització completa del text, incloent-hi l'adequació a les últimes normatives ortogràfiques alemanya i catalana, amb 800 entrades i accepcions noves i la incorporació de 95 articles de cultura alemanya explicats en català. Conté: · 56.000 entrades · 84.000 accepcions · 29.000 locucions, frases fetes, refranys i exemples d'ús · 1.100 noms de lloc i de persona, històrics i mitològics · 95 articles de cultura alemanya en català
Vocabulari de la llengua catalana medieval de Lluís Faraudo de Saint-

Germain : una selecció
Institut d'Estudis Catalans
Pere Barnils, un dels lingüistes i logopedes catalans més destacats del primer terç del segle XX, fou l'introduïdor dels nous mètodes d'experimentació fonètica, que aplicà a la logopèdia en el si de l'Escola Municipal de Sords de Barcelona i al seu Laboratori de la Paraula i Escola Annexa. El llibre és, doncs, una nova i important contribució de Joan Julià a la historiografia lingüística catalana.
Història lingüística dels nostres peixos Institut d'Estudis Catalans
Between the beginnings of European lexicography and 1700, many glossaries and dictionaries were arranged not according to the alphabet, but in a topical order which followed the influential paradigms of theology, philosophy, and natural history at that time. Together with related text genres like treatises on terminology, didactic dialogues, and thesauri, they constitute

the topical (or onomasiological) tradition which is an important lexicographical tradition in its own right. This book discusses the tradition's principles and origins, and by way of illustration draws upon early glossaries, treatises for the learning of foreign languages, and didactic dialogues. Later comprehensive works are presented as detailed in-depth studies. Professor Hüllen demonstrates that the English tradition is embedded in a complex Continental tradition whose important representatives, such as Adrianus Junius and Comenius, had a great influence on the English scene.

Bibliografía de les

impressions Lul.lianes

L'Abadia de Montserrat Actualització completa del text, incloent-hi l'adequació a les últimes normatives ortogràfiques alemanya i catalana amb 600 entrades noves i la incorporació de quadres de conceptes de cultura catalana explicats en alemany. Conté: · 56.000 entrades · 88.000 accepcions · 27.000 locucions, frases fetes, refranys i exemples d'ús · 1.000 noms de lloc i de persona, històrics i mitològics · 70 articles de

cultura catalana en alemany

L'arquitectura romana a Catalunya

Institut d'Estudis Catalans Segons Joan Veny i M. Teresa Cabré, membres de l'IEC, «la lingüística romànica va de caiguda. Els joves estudiants no s'hi senten atrets». Així ho afirmen en la presentació d'aquest llibre, que recull les ponències de la IV Jornada de l'Associació d'Amics del Professor Antoni M. Badia i Margarit, que es va celebrar el 23 d'octubre de 2009 a l'IEC. L'objectiu de la trobada fou posar de relleu els problemes que envolten la lingüística romànica, veure'n les causes del declivi, subratllar la importància del seu estudi i plantejar una renovació metodològica. La publicació recull les intervencions dels romanistes que van intervenir en la Jornada, dividides en dues parts. La primera part consta de dues conferències, una d'Antoni M. Badia i Margarit, titulada «La meva descoberta de la romanística (1949-1950)», en què explica les experiències com a jove romanista per les grans universitats europees i la relació que va establir amb els grans romanistes

del moment; i, una altra, a càrrec de Fernando Sánchez Miret, titulada «La història de /-r/ en català: perspectiva romànica». La segona part consisteix en una taula rodona moderada per José Enrique Gargallo, de la Universitat de Barcelona, en la qual van intervenir Mercedes Brea, de la Universitat de Santiago; Ramon Cerdà, de la Universitat de Barcelona, i Xavier Lamuela, de la Universitat de Girona. Els participants tracen una panoràmica de l'evolució de la lingüística romànica en els darrers decennis, amb els progressos que ha experimentat, especialment en tipologia, sociolingüística i geolingüística; l'aparició de nous manuals de romanística; la desviació generalista cap a estudis idioromànics, i l'ampliació i actualització dels mètodes.

Bibliografia de les

impressions lul.lianes /

Elies Rogent i Estanislau

Duran; amb un proemi,

addicions i índex de

Ramon d'Alòs-Moner

Institut d'Estudis Catalans Estudi filològic del lèxic dels Registres de danys de la Barracelleria a l'Alguer del període 1683-1874. De la mà de l'edició dels Registres de

danys, escrits íntegrament en català i conservats a l'Arxiu Històric Municipal de l'Alguer, el llibre analitza el lèxic de l'agricultura i la ramaderia i dóna compte de les interferències lèxiques dels parlars sards en l'alguerès entre els segles XVII i XVIII, a partir de la selecció de quatre camps lexicosemàntics: noms del bestiar, noms de la terra, noms de la producció i la indústria agrícoles (que inclou noms dels cereals i el farratge, noms de la fruita, noms de les hortalisses i els llegums, noms dels arbres fruiters, el cep i les plantes d'horta, i noms de la indústria i l'aprofitament agrícoles), i noms de les eines. Conté una anàlisi interpretativa de la substitució lèxica: d'una banda, per camps semàntics, amb una anàlisi contrastiva, una anàlisi cronològica i una interpretació ecosociolingüística dels canvis lèxics; i, d'una altra banda, una interpretació de conjunt, amb taules de freqüències, sobre el grau d'interferència exògena i d'herència catalana, sobre la procedència exògena dels manlleus i calcs semàntics (sobretot dels parlars sards), amb percentatges, i sobre la

cronologia d'aquesta interferència lèxica. Inclou uns apèndixs en format CD-ROM amb l'edició dels textos, inèdits.

Obres gramaticals, II

Institut d'Estudis Catalans
Aquest llibre conté sis estudis sobre l'activitat com a traductor i lingüista de Joaquim Mallafrè. Professor al Departament de Filologia Catalana de la Universitat Rovira i Virgili durant molts anys i membre de l'Institut d'Estudis Catalans, va guanyar un gran prestigi amb la traducció al català de la novel·la *Ulisses*, de James Joyce. A partir de llavors, i abans, no ha deixat de traduir, sovint textos amb una dificultat notable, i d'aquesta tasca s'ocupa la majoria de capítols del llibre. Jordi Ginebra revisa les aportacions de Mallafrè a la lingüística, en textos teòrics i de divulgació. Quatre especialistes en traducció, Francesc Parcerisas, Joan Cavallé, Jordi Lamarca i Teresa Iribarren, examinen traduccions de Henry Fielding, Samuel Beckett, Laurence Sterne i James Joyce. Joaquim Mallafrè clou el volum amb una història de les seves traduccions.

Jornades sobre el Cisma d'Occident a Catalunya, les Illes i el País Valencià

Institut d'Estudis Catalans
El Carxe és una comarca conformada en el segle XIX a la Regió de Múrcia com a resultat d'un corrent migratori valencià que anava a la recerca de noves terres de conreu. El llibre pretén ser testimoni de la cultura tradicional, expressada a través de la literatura popular, d'aquest enclavament de llengua catalana dins Múrcia. S'hi recullen mostres de narrativa (contes, llegendes, història oral, etc), de "jocs de pallissa" (peces parateatral), del cançoner (amb partitures de cançons de Nadal, de Pasqua, escatològiques) i de refranys i frases fetes. Vocabulari català-alemany de l'any 1502. Edició facsímil segons l'unic exemplar conegut, acompanyada de la transcripció, d'un estudi preliminar i de registres alfabètics per Pere Barnils. [The authorship here attributed to J. Rosenbach.]. Institut d'Estudis Catalans
actes del III Col·loqui Internacional "La lingüística de Pompeu Fabra" (Tarragona, 17, 18 i 19 de desembre de 2008) / Miquel Àngel Pradilla Cardona (ed.)

Preceptiva poètica

Institut d'Estudis Catalans
L'any 2004 es va publicar

el primer volum d'Obres gramaticals d'Antoni Febrer i Cardona, a cura de Jordi Ginebra. En aquell volum s'editava per primera vegada l'obra Principis generals de la llengua menorquina (1804), juntament amb un parell de textos més, de caràcter gramatical: les Observacions sobre la llengua menorquina per mitjà del pròleg del Pronòstic de l'any 1811, i les Observacions del doctor Parpal sobre l'ortografia menorquina (s/d). En la presentació d'aquell volum s'anunciava ja la preparació d'un segon volum d'obres gramaticals —aquest que teniu ara entre les mans— que aplegaria la resta de les produccions conegudes de Febrer en l'àmbit de la reflexió gramatical: els Principis generals i particulars de la llengua menorquina (1821), la

Resposta a alguns dubtes sobre els principis generals i particulars establerts en la gramàtica menorquina (1821) i les Notes sobre la pronúncia i l'ortografia menorquina (1824), totes encara inèdites. Com es veurà, aquest darrer bloc d'escrits, concentrats en uns pocs anys de la maduresa del seu autor, gira tot ell a l'entorn dels Principis generals i particulars i de la seva recepció. És per això que voldrem centrar el present estudi, que precedeix l'edició dels materials esmentats, en la caracterització de la segona gramàtica de Febrer i Cardona, i en la vinculació d'aquesta obra amb la seva primera gramàtica, quasi vint anys anterior

Bibliografia de les impressions lul·lianes
Institut d'Estudis Catalans

Flora de Catalunya / per Joan Cadevall i Diars; amb la col.laboració d'Àngel Sallent i Gotés; [amb la col.laboració del Dr. Pius Font i Quer a partir del vol. IV, fascicle III] L'Abadia de Montserrat

Dictionary Catalog of the University Library, 1919-1962 Institut d'Estudis Catalans

El Lèxic alguerès de l'agricultura i la ramaderia entre els segles XVII i XVIII

Institut d'Estudis Catalans

Bolleti del diccionari de la llengua catalana

Institut d'Estudis Catalans
El Carxe Institut d'Estudis Catalans

Diccionari alemany-català

Institut d'Estudis Catalans

Bolletí del diccionari de la llengua catalana Institut

d'Estudis Catalans

La Neologia lèxica

catalana Institut d'Estudis Catalans